

Pomembna moška lastnost: Osredotočenost na Božje kraljestvo Življenje v luči večje zgodbe v letu 2023, ko smo že sredi tretje svetovne vojne

»Iščite pa najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo« (Mt 6,33)

Ena od čudovitih stvari pri tem procesu postajanja moški je, da si lahko ponovno ogledamo vse epske moške filme. Imamo upravičen izgovor, da se znova potopimo v zgodbe, ki nas navdihujejo in prebujajo vse, kar je moškega v naših srcih. (klasični film: The Passion of the Christ, The Shack (Koliba), Cinderella Man, Braveheart, Les Misérables, The Kingdom of God, Gladiator, Kronike Narnije in Gospodar prstanov...). Vsi ti filmi (in še mnogi drugi v tej zvrsti) se imenujejo epski. Pripovedujejo epsko zgodbo o epskih moških, ki so opravili epske naloge epskih razsežnosti. Izmišljeni liki najdejo pot v mojo psiho, ko vstopijo v zgodbe, ki so prevelike zanje. Ustvarimo si svojo shemo o tem, kaj so epski moški. Ob gledanju filma lahko vidimo tudi to, kako epski moški lahko tudi propadejo.

Verjamem, da smo vsi moški poklicani biti epski. Verjamem, da vsak moški v jedru svojega življenja potrebuje pravi namen. Vedeti mora, zakaj je tukaj in kakšen vpliv bo imel. Vedeti mora, za kaj se bori, in imeti mora vizijo, kako naj bi izgledala prihodnost. Vse preveč moških se bliža srednjim letom, ko so naredili vse, za kar je svet trdil, da bodo zares moški, a se kljub temu počutijo prazne, brez pravega namena in brez upanja.

Poskrbeli so za svoje družine, ostali zvesti svojim ženam in redno hodili v cerkev. Vendar se v njihovih srcih nikoli ni uresničilo hrepenenje po pomembnosti. Živeli so v skromni zgodbi, ne v epski. Naredili so vse, kar je prav, vendar so popolnoma zgrešili bistvo.

Jože je eden takih mladih moških. Na srečo je še vedno v zgodnjih dvajsetih letih, tik pred zaključkom študija biokemijskega inženirstva na univerzi. Vedno je bil zlahka akademsko uspešen. Jezdil je na krilih svoje inteligence, namesto da bi iskal smisel in smer. Zadnji semester je preživel v tujini na mednarodni izmenjavi. Njegov inteligenčni količnik mu je omogočil, da je študiral pod vodstvom enega najvidnejših znanstvenikov na svetu. Ko gre za svetovni uspeh in napredovanje navzgor, je Jože že zmagal. Njegovo srce pa je čas v tujini zapravilo za deskanje in lovljenje žensk, saj so, kot mi je dejal, "vsaj te stvari imele nekaj podobnosti z osvajanjem". Za Jožeta je bil uspeh edina zahteva njegove družine, zgodba pa je preprosto premajhna, da bi prinesla kakršno koli vznemirjenje ali izziv. Nedavno, ko sva se pogovarjala o njegovih odvisnostih od pornografije, alkohola in spogledovanja z dekleti, sem mu zastavil preprosto vprašanje: "Čemu ali komu živiš in za kaj gre v tvojem življenju?" Pogledal me je osuplo, kar je bilo edinkrat v zadnjih mesecih, ko je ostal brez besed. "Ne vem," je odgovoril. "Preprosto ne vem." Če se kaj ne bo spremenilo, bo Jože korakal po poti prevelikega števila moških in živel življenje, osredotočeno nase, na udobje, užitek in pokojnino. Seveda je kristjan, hodi v cerkev, ima vest. Nima pa pojma, kaj pomeni življenje pravega moškega.

Vse velike epske zgodbe v zgodovini, tako leposlovne kot neleposlovne, imajo glavne junake, ki živijo za nekaj večjega od sebe. Njihov namen daleč presega njihovo lastno življenje in njihovo življenje tako dobi globlji pomen.¹

Vsi ljudje hrepenimo po globokem smislu življenja, vendar ga le redki najdejo med običajnimi, udobnimi svetovi, ki si jih ustvarjamo. Da bi našli svoj smisel, moramo pogledati onkraj tega sveta v naslednjega. Živeti moramo napetosti Božjega kraljestva med že in še ne.

Večja zgodba

Kot očetje moramo svojim sinovom privzgojiti globoko ljubezen in prepričanje o večji in širši zgodbi, ki je Božja zgodba. Da bi fantje postali pravi moški, moramo dojeti, da je smisel življenja zasnovan tako, da

¹ - Za Jamesa J. Braddocka v Človeku Pepelki se je tisto, kar se je začelo kot boj za zagotovitev mleka za njegovo družino, končalo tako, da je sredi velike depresije spodbujal množice k upanju.

- Za Williama Wallacea v filmu Pogumno srce se je to, kar se je začelo kot maščevanje za umor njegove žene, končalo z bojem za nacionalno svobodo in proti zatiranju.

- Za Jeana Valjeana v filmu Les Misérables je to, kar se je začelo kot krinka za pobeglega kaznjenca, postalo način življenja v poštenosti, dobroti, velikodušnosti in prijaznosti.

- Za Maksima v filmu Gladiator je to, kar se je začelo kot boj za preživetje, postalo poklicanost, da spričo nasilja in tiranskega vodstva predstavlja pravi pomen Rima.

- Za Froda in Sama v Gospodarju prstanov se je to, kar se je začelo kot izlet v sosednje mesto, spremenilo v prizadevanje za rešitev celotne Srednje zemlje.

se prepleta z Božjimi smislom in Božjim kraljestvom. Obstaja milijon možnih uresničitev tega smisla, toda v jedru je moško življenje najgloblje živeto, kadar je živeto v imenu Boga in Kristusa. Osrednji vidik moškosti je osredotočenost na Božje kraljestvo.

Moj prijatelj Gregor svojega devetletnega sina uči krajši katekizem, da ga pripravlja na njegovo morebitno moško leto. Sprva sem menil, da je to nekoliko pretirano. Zagotovo se je sin učil o Bogu v družini in cerkveni skupnosti osredotočeni na Jezusa. Potem pa sem nekega dne, ko smo se vsi skupaj odpravili na pohod v naravo, slišal, kako je njegov sin pod nosom zamrmral: "Kaj je glavni cilj človeka? Glavni cilj je povečevati Boga in ga večno uživati.« Ustavil sem se na svoji poti. Tukaj, med veličastnimi vrhovi, je ta devetletnik izrekel eno najglobljih resnic v veselju. Vedel je, da "sem na tej zemlji zato, da bi za vedno častil Boga".

Ta zemlja ni bistvo. Te stvari niso bistvo. Prav tako ne ta vloga, ta ideja, ta kariera, ta hiša, ta avto, ta razred, ta upokojitev. Nič od tega se ne približa bistvu življenja. Nič. Naš glavni cilj je povečevati Boga in ga uživati. To je to. Če vedno spoštujemo Boga, smo dosegli svoj najvišji cilj. Živite zanj. Ukvarjajte se z njegovim poslom. Prizadevajte si, da bi ga uživali. Poiščite vse možne načine, da bi v njem našli življenje. To je razlog našega obstoja.

Kaj to pomeni za vašega sina? To pomeni, da moško moč, ki mu jo je vtisnil Oče, na zemlji uporabi za tiste stvari, za katere Bog najbolj skrbi. To pomeni, da si prizadeva zaščititi ranljive, nahraniti lačne, biti oče siromašnim. To pomeni, da živi resnico dobre novice tako, da bo predstavljal Jezusovo milost in dobroto. Pomeni, da bo prinašal resnico življenja tistim, ki trpijo pod smrtjo. Pomeni ohranjati upanje na Božje kraljestvo, ki ga v polnosti "še ni", in hkrati storiti vse, kar je mogoče, da se kraljestvo vzpostavi zdaj.

Navsezadnje to pomeni, da je vse v človekovem življenju urejeno tako, da se vrti okoli zgodbe o Božjem kraljestvu, tako na zemlji kot v nebesih. Mnogi moški verjamejo, da imajo ta pogled na življenje takrat, ko na svojih seznamih opravil odključajo "šel v cerkev" ali "opravil pobožnost". V resnici pa popolnoma zamudijo možnost radikalne preobrazbe, ki bi iz njih naredila resnično epske moške. Zato se mnogi moški zadovoljijo z manj pomembnimi zgodbami. Potem se pa še čudijo, zakaj so njihova srca prazna in življenje brez pravega smisla in namena. [Prepuščeni sami sebi, moški izgubimo pogled na širšo in večjo zgodbo, v kateri so nam ponujene veliko večje vloge, kot si jih lahko sami predstavljamo.](#)

Smo polovičarska bitja, ki se ubadamo s pijačo, seksom in ambicijami, ko se nam ponuja neskončno veselje, kot neveden otrok, ki hoče še naprej delati blatne pite, ker si ne more predstavljati, kaj pomeni ponudba počitnic na morju. Preveč zlahka smo zadovoljni." - Zadovoljni smo z manjšimi zgodbami in verjamemo, da se življenje vrti samo okoli nas.

Kje bi bili mi, če Jezus ne bi pogledal mimo bolečega križa in se s pogledom usmeril v prihajajočo odrešitev svojih ljubljenih sinov in hčera?

Ko moški živimo za večjo zgodbo, ki daleč presega nas same, se stvari korenito spremenijo. Imperiji se spremenijo. Padejo tirani. Nedolžni so rešeni. Zlu se zoperstavi in ga premaga. Krivica je odpravljena. Smrt postane priprava na življenje. Ko življenje postane nekaj več kot mi sami, nas nič več ne pritiska uspešnost. Namesto tega občutimo olajšanje.

Razbremenitev, ker nismo Bog

Ko se osredotočimo na malenkosti svojega življenja, na vsakodnevno monotonost, ki narekuje naš obstoj, zaspimo za globlje resničnosti življenja. Naš um in srce otrpneta in pozabimo se držati temeljnih resnic življenja, kot si jih je zamislil Bog. Postanemo obremenjeni s težo sveta, kot da se moramo sami prebijati skozi in igrati junaka. Večinoma ne vemo, kako.

Ko se osredotočimo zgolj na trenutno, pozabimo na večjo zgodbo in izgubimo občutek za obzorje in cilj. Sedanjost nas posrka, da se razblinimo v podrobnostih ugleda, imetja in oblasti. Ni mi treba vsega ugotoviti, vse urediti ali celo narediti popolnoma sam. Ni mi treba biti Bog. S tem se znebim ogromne teže. Vse, kar moram storiti, je, da sodelujem.

Ni ni treba napisati zgodbe. Ni se mi treba prebijati skozi. Ni mi treba vedno vedeti, kaj naj storim. Ni mi treba igrati Boga. Čeprav se moje srce zlahka vživi v to vlogo, zgodba pripada Bogu. Ker zgolj sodelujem imam čudovito svobodo in se počutim olajšanega.

Ko sprejem in dovolim, da je Bog pripovedovalec zgodbe in da je končna odgovornost za to življenje, ta planet in te ljudi povsem na njegovih ramenih, sem osvobojen za sodelovanje. Pri ukvarjanju z življenjem na svetu, sta mi dovoljena radovednost in čudenje, saj vem, da je On v vsak del življenjske tapiserije vpletel dobroto in usmiljenje. Res imam pomembno vlogo v pripovedi, vendar je ta le del. Bog nas vse kliče, naj "najprej iščemo njegovo kraljestvo". In za dobro mero je dodal še ostalo.

Kakšno osupljivo olajšanje. Moje življenje se ne vrti okoli mene. Gre za Boga. Gre za voljno sodelovanje v večji skrivnosti. To je bistvo ohranjanja osredotočenosti na kraljestvo. Pisec Pisma Hebrejcem to opisuje takole:

»Ker nas torej obdaja tako velik oblak pričevalcev, tudi mi odstranimo vsakršno breme in greh, ki nas zlahka prevzame, ter vztrajno tecimo v tekmi, ki nas čaka. Uprimo oči v Jezusa, začetnika in dopolnitelja vere. On je zaradi veselja, ki ga je čakalo, pretrpel križ, preziral sramoto in sédel na desnico Božjega prestola. Pomislite vendar nanj, ki je od grešnikov pretrpel tolikšno nasprotovanje, da se v svojih dušah ne boste utrudili in omagali« (Heb 12,1-3).

Jezus je "začetnik in dopolnitelj vere". On je tisti, ki mu pripada vse stvarstvo in po katerem hrepeni vse stvarstvo. Kar je začel, bo pripeljal do polnosti lepote in popolnega dovršitve. Na koncu zgodba pripada njemu. Kakšno olajšanje!

LAHKO ZMOLIM: "Častim te, poklekam pred teboj. Izročam se ti. Moje srce išče življenje. Samo ti si življenje in postal si moje življenje.... Tukaj in zdaj izpovedujem, da gre za tebe, Bog, in ne zame. Ti si junak te zgodbe in jaz pripadam tebi." Samega sebe in namen svojega življenja najdem, ko se osredotočim na njegovo kraljestvo.

Svet našim sinovom ne ponuja ničesar drugega kot majhne zgodbe. Če želimo, da se pojavi generacija moških, ki bodo spreminjali svet, prinašali življenje, zdravili in prenavljali, potem jih moramo načrtno povezati z večjo pripovedjo o Božjem kraljestvu. Če na tem področju izgubimo, izgubimo v celoti.

Živeti manjše zgodbe

Zakaj se torej tukaj in zdaj tako močno spopadamo z življenjem? Kaj tako zlahka prevzame naša srca in nas odvrne od sodelovanja ter nas potegne v suženjstvo in tiranijo nujnega?

Dejstvo je, da je treba stvari opraviti. Plačati je treba račun za elektriko, zamenjati pnevmatike, poslati elektronsko pošto in predložiti predlog. Razumem. Resnično razumem. To je tudi moje življenje. Konec koncev smo ljudje.

A ko dovolimo, da nas te zemeljske skrbi vežejo zgolj na zemeljsko zgodbo, izgubimo najpomembnejše dele svojega srca. Naše življenje ni bilo ustvarjeno zgolj za plačevanje računov, košnja trave ali celo za obisk cerkve. Večja zgodba nam pokaže, da smo bili ustvarjeni za nekaj, kar daleč presega ta svet. **Živeti z osredotočenostjo na kraljestvo je eden od temeljnih vidikov prave moškosti.** Kljub poplavi oglasov, katerih namen je ujeti naša srca in nas prikleniti na manjšo zgodbo, nismo bili ustvarjeni za ta padli svet.

Nekega večera se je naša družina zbrala ob televizorju, da bi gledala nedeljski večerni nogometni spektakel. Zbrali smo se in navijali za svojo ekipo, kričali, vzklikali in vpili, ko je žoga zadela gol. Toda, kot vsi vemo, nogometno tekmo spremlja ogromno število reklam. Moja srednja hči je pripomnila: "Zakaj je med gledanjem nogometa toliko oglasov o gledanju nogometa?" Imela je prav. Šestdeset odstotkov oglasov je bilo namenjenih izboljšanju izkušnje gledanja nogometa. Boljše pivo ob gledanju nogometa. Poglobljeno poročanje in analiza igre. Vse to se je ponavljalo in ponavljalo do onemoglosti. Medtem ko smo si želeli preprost večer družinske zabave, nas je oglaševanje želelo prepričati, da je nogomet življenje. Večje. Boljše. Močnejše. Hitrejše. Štirje jezdec marketinške apokalipse, ki skušajo ujeti vse, ki potrebujejo zgodbo za svoje življenje.

Ne smemo pozabiti na našo pravo državo in naše globoko državljanstvo. V resnici smo vsi namenjeni sodelovanju v epski zgodbi. Veliki zgodbi.

Poznavanje velike zgodbe

Toda ali sploh poznamo Veliko Zgodbo? Da bi spoznali svoje mesto v veliki pripovedi, se moramo najprej seznaniti z zgodbo.

Mnogi med nami so se udeležili maratonov Gospodarja prstanov. Iz ure v uro, iz podaljšane različice v podaljšano različico, smo sprejeli in postali večči jezika, izročila in zapleta Tolkeinove klasične mojstrovine. Naša kultura je bila z zgodbo tako močno preplavljena, da so prej neznane besede, kot sta Hobit in ork,

postale del vsakdanje govornice.

Podobno mora svetopisemska pripoved tako globoko prodreti v naše misli in srca, da bomo na vsakdanje reči gledali skozi prizmo Božje zgodbe. Sveto pismo ni pravljica in izmišljotina. Če ga beremo kot pripoved o Božji zgodovini, kot se je resnično zgodila z resničnimi ljudmi in v resničnem času, dobimo povsem novo izkušnjo.

Noe, na primer, ni prijazen stari zoolog, ki je izdelal čoln, s katerim je preplul sedem morij. Je prejemnik nenavadnih navodil nenavadnega Boga, ki mu je rekel naj počne nenavadne stvari. Medtem ko je z družino na varnem v barki, je priča največjemu in najbolj uničujočemu genocidu, ki ga je človeštvo kdaj koli poznalo, pri tem pa se ukvarja s pobiranjem slonjih iztrebkov in morsko boleznijo. Noe je moral početi težke stvari, imeti veliko mero vere ter prenašati veliko zmede in pritoževanja. Prav tako je moral opazovati, kako se je na tisoče ljudi utapljal, ko jih pogoltnila voda. Težke, res težke odločitve, a Noe je bil človek, ki je bil očitno predan Božjemu klicu.

Pomislite na apostola Pavla, človeka, ki se je v vseh pogledih znašel na vrhu svojega razreda. Potem ko se pohvali, kaj vse mu je bilo dano in je dosegel, sklene takole: "Koga si namreč skušam dobiti na svojo stran, ljudi ali Boga? Si mar prizadevam, da bi ugajal ljudem? Ko bi še hotel ugajati ljudem, ne bi bil Kristusov služabnik" (Gal 1,10). Priznati je treba, da je Pavel večino svojega življenja preživel tako, da je ugajal ljudem in zaradi lastnih koristi živel malo sebično zgodbo. Toda nekje na poti je Kristusovo sporočilo tako globoko prevzelo njegovo srce, da je imel vse za izgubo "zaradi vzvišenosti spoznanja Kristusa Jezusa, mojega Gospoda. Zaradi njega sem zavrgel vse in imam vse za smeti, da bi bil Kristus moj dobiček" (Flp 3,8). Njegovo življenje je postalo tako globoko osredotočeno na Boga, da so bile vse družbene nagrade v primerjavi z veličastnostjo življenja za Kralja kot nič.

Da bi naši sinovi postali možje, jim moramo odpreti veliko pripoved in jim pomagati usmeriti njihovo življenje k Bogu. To pomeni, da jih učimo o evangeliju, odpuščanju grehov in odrešitvi, ki jo ponuja Jezus. Vendar je še veliko več od tega. To pomeni živeti življenje v luči resnice, da je Bog to, kar pravi, da je, in da bo storil, kar je rekel, da bo storil. Pika.

Predstavljajte si, da bi vaš zaupanja vreden prijatelj delal v državni varnosti. Nekega popoldneva vas nenadoma pokliče in reče: "Ne morem vam povedati nobenih podrobnosti. Že zdaj tvegam vse, s tem, ko te kličem. Vzemi svojo družino in takoj zapusti mesto. Pojdi nekam v divjino in se umakni. Nekaj se bo zgodilo." Kaj bi storili vi? Po vsej verjetnosti bi zares vzeli, kar vam je rekel, in se hitro umaknili od tam.

Na enak način nas na Boga osredotočeno usmeri, da svoje vsakdanjosti ne živimo za male in nepomembne zgodbe, tudi če nas mikajo. Svoje življenje zastavimo za veliko in širšo zgodbo, Jezusovo zgodbo. On pravi, da je Začetek in Konec. Če živimo, kot da je to res, se stvari spremenijo. Morda storimo celo nekaj radikalnega.

Bog mi je rekel, da sem drevo v zgodbi o gozdu in da bi bilo arogantno, če bi verjel drugače. In rekel mi je, da je zgodba o gozdu boljša od zgodbe o drevesu. Ko živimo samo zgodbo svojega drevesa, smo samo posamezna drevesa. Morda smo celo dobra drevesa, a vendar smo na koncu le les. Ko pa upoštevamo širšo sliko in se spomnimo gozda, postane zgodba veliko, veliko večja in veliko, veliko boljša.

Božja globalna zgodba

Zelo mi gre na živce etnocentrizem. Lepo je da cenim svojo vas, mesto, podjetje, narod ali raso. Toda Božja zgodba daleč presega meje vsega naštetega. Bog ni na delu samo tam, kjer jaz mislim da je in ga skušam odkriti. Ves svet je globoko ranjen in zlomljen, a ga Stvarnik neskončno in brezpogojno ljubi. Razmišljajmo o širini Božje ljubezni in globalnem kraljestvu Božjega ljudstva. Ko živimo tam kjer smo, so naši dnevi polni problemov prvega sveta. Za mnoge je največja skrb, ali sem pozabil napolniti iPhona ali odtaliti piščanca.

Kaj je vera? Tam, kjer živimo, vera nima teže in je nepomembna. V večini sveta pa vera pomeni, da dobimo naslednji obrok, da preživimo noč ali upamo, da se bomo naučili brati.

Kaj je revščina? Tam, kjer mi živimo, je revščina brezplačno ali znižano kosilo v šoli. Drugje pa je revščina brskanje po kupih smeti v upanju, da boš našel košček hrane ali kos kartona za zatočišče.

Kaj je strah? Pri nas je to skrb, ali smo pustili odprta garažna vrata. Za druge pa je strah tiha molitev h

Kristusu v kletnih prostorih, da bi se izognili ostrostrelcem.

Svojim otrokom moramo pokazati svet brez Boga, svet brez denarja, svet, ki služi drugim bogovom, in svet, ki obupno potrebuje Boga. V njih poskusimo prebuditi možnosti, kaj lahko vse postane in kako lahko pomembno vpliva na svet, če svoje življenje usmeri v sodelovanje z Božjo zgodbo. Dobro je, da spoznajo preganjane misijonarje, obubožane predele velemest, brezdomce. Dobro je, če jim odpremo oči za trpljenje sveta in Božji načrt, da bi obvezal zlomljeno srce in osvobodil ujetnike.

Lahko vzamemo v družino za določen čas ranljivega mladostnika. Ni nam treba zapustiti svojega doma, da bi svoje otroke izpostavili bolečini sveta in jim hkrati ponudili upanje na obnovo. Ni treba posebej poudarjati, da nihče od nas ne bo nikoli več enak.

Moja zgodba

Osredotočenost na Božje kraljestvo je zahtevna značilnost moškega, saj najprej zahteva, da naredim inventuro svojega življenja - kot ga živim zdaj - in ugotovim, kje sem osredotočen na Božje kraljestvo in kje sem ga izgubil. Vprašati se moram: "Za kakšno in čigavo zgodbo živim?"

Pazim, da sebe ne zavrnem in se začnem obsojati. Vsi se ujamemo v zapeljivosti sveta, ki naše srce zapelje stran od prave in velike zgodbe. Uvajanje sina v moškost je izjemna priložnost, da svoje srce ponovno usmerite k Tistemu, ki mi je dal življenje in dih. Ženo ali prijatelje lahko povprašam za mnenja in povratne informacije. Prav tako lahko pregledam svoj koledar, bančno kartico, e-poštni predal in urnik. Ti ne lažejo o tem, kje naše srce najde svoj zaklad.

Hkrati naredite po še enkrat premislite svoje fantovsko življenje. Katera sporočila so vam takrat posredovali o veliki zgodbi? Ali sploh kakšnega? Če ste prejeli določen vpogled v večjo Božjo zgodbo, kako vam je bil posredovan? Ali ste prejeli epsko ali udomačeno različico evangelija? Kako ste ga sprejeli? Kako je to oblikovalo vaše življenje, v dobro ali slabo?

Kaj upate in pričakujete za vašega sina, ki ga želite učiti računati na Božjo zgodbo? Ste se mu pripravljeno pridružiti? To, kar boste storili tukaj, lahko za vedno spremeni njegovo in vaše življenje.

Njegova zgodba

Od vseh značilnosti moškosti bo osredotočenost na Boga vaš sin verjetno najtežje prepoznaval v svojem življenju. Vendar je v njegovem srcu prirojena želja, da bi živel za širšo sliko. On si želi biti epski. Ve da ga bo življenje za majhne zgodbe pustilo neizpolnjenega, ne ve pa, kako vstopiti v večjo zgodbo. Življenje vašega sina je verjetno polno sporočil, ki ga poskušajo prepričati v male zgodbe in odvrniti od velike zgodbe: lastništvo najnovejšega pametnega telefona, nošenje prave smučarske jakne, igranje najnovejše videoigre ali dosežki v šoli. Z nobeno od teh stvari ni nič narobe. Toda, kot veste, so daleč od epske zgodbe, ki jo je Bog zasnoval, da bi jo živel vaš sin.

Nekateri mladi moški so se že uglasili na frekvence Božjega kraljestva. Zavedajo se tistih vprašanj, ki so pomembnejša od njih samih. Če je vaš sin takšen, se skupaj z njim ustavite ob tem in ga prosite, naj vam pove, kaj je odkril o naravi svoje epske zgodbe.

Vprašanja za našo moško pot

1. [Kako se odzivete na filme o epskem moškem? Kaj se zgodi v vas?](#)
2. [Na kakšen način so vas prevzele manj pomembne zgodbe? Ali ste jih doživeli?](#)
3. [Ko razmišljate o tem, da bi se osredotočili na Božje kraljestvo, kakšne spremembe bi bile morda potrebne v vašem življenju?](#)
4. [Kaj vam zlomi srce? Kaj počnete v zvezi s tem?](#)
5. [Kako dobro poznate večjo Božjo zgodbo? Je zate to starodavni mit ali vedno prisotna vsakdanja resničnost?](#)
6. [Na kakšen način želite v svojem vsakdanu živeti Božje kraljestvo?](#)